

عنوان مقاله:

آموزه هماهنگی با نظام کیهانی در فلسفه اشراق سهروردی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای فلسفی کلامی، دوره 4، شماره 14 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

بهروز دیلم صالحی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد چالوس

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین جریان های فکری در ایران اسلامی، جریان «حکمت اشراق» است. بنیان گذار این مشرب فکری، «شهاب الدین سهروردی» است که پیوندی بین اندیشه ایران باستان و اندیشه اسلامی ایجاد کرده است. سهروردی هماهنگی و سازگاری انسان و جامعه را با نظام کیهانی لازم می داند، چرا که معتقد است در پرتو آموزه هماهنگی با نظام کیهانی، وجود آدمی مشرقی و نورانی می شود. سهروردی همانند ایرانیان باستان، وجود را به عنوان «نور» تعبیر می کند. مفهوم نور از یک سو، با مفهوم «خره» و از سوی دیگر، با آیات سوره نور در قرآن کریم پیوند پیدا می کند. وی «خره» را نوری می داند که نفس و بدن به آن روشن می شوند. او در کتاب هیاکل النور، از آرمان رهایی نور اسیر شده در جسم سخن می گوید. هم چنین «عشق» را به مثابه اساس نظام کیهانی می داند که در تمام پدیده های جهان هستی جاری و ساری است. «هانری کربن»، حکمت اشراق را گذار از «حماسه پهلوانی» ایران باستان به «حماسه عرفانی» ایران در دوره اسلامی می داند.

کلمات کلیدی:

حکمت اشراق، نظام کیهانی، هستی شناسی، نور، عشق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1481936>

